

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14CoCsp/14/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119260132
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Král
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:6119260132.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte v zložení z predsedu senátu JUDr. Branislava Krála a členov senátu JUDr. Dariny Kriváňovej a JUDr. Michaely Krajčovej, v spore žalobcu: PRIVATdebt, s.r.o., so sídlom Železničná 4/A, Hlohovec, IČO: 45322571, zast.: JUDr. Ján Halko, advokát, Cyrila a Metoda 105/2, Rožňava, proti žalovanému: R. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. 3, L., o zaplatenie XX,XX eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti dopĺňaciemu rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 24.januára.2020, č.k. 21Csp/90/2019-93, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave dopĺňací rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 24. januára 2020, č.k. 21Csp/90/2019-93 v napadnutej časti m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 30,48 eur.

Žalobcovi proti žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %.

Žalobcovi proti žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava II (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 15. novembra.2019 č.k. 21Csp/90/2019-55 rozhodol tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 70,70 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 18.05.2018 do zaplatenia a zároveň žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania. Dopĺňacím rozsudkom zo dňa 24. januára.2020, č.k. 21Csp/90/2019-93 súd prvej inštancie na návrh žalobcu doplnil výrok rozsudku o ďalší výrok, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 1,20 eur a vo zvyšku uplatnený nárok zamietol.

2. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 02.10.2019 domáhal zaplatenia istiny vo výške 70,70 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 18.05.2018 do zaplatenia, náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 31,68 eur a náhrady trov konania. Svoj nárok odôvodnil tým, že dňa 18.04.2018 žalovaný cestoval vo verejnom hromadnom dopravnom prostriedku na linke 202 v Bratislave a nepreukázal sa platným cestovným lístkom. Žalovaný dlhuje žalobcovi cestovné 0,70 eur a úhradu vo výške 70 eur. Pokiaľ ide o náklady spojené s uplatnením pohľadávky suma 31,68 eur predstavuje trovy právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby pred podaním návrhu - písomné podanie protistrane, týkajúce sa veci samej, ktorým je predsporová výzva vo výške odmeny podľa § 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky o odmenách advokátov - 16,60 eur + 1 x režijný paušál 9,80 eur + DPH 5,28 eur, pričom žalobca zároveň zdôraznil, že táto výzva bola nevyhnutým predpokladom prípustnosti návrhu v upomínacom konaní v zmysle § 3 ods. 6 písm. d/ zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní. Uvedená pohľadávka voči žalovanému bola na žalobcu postúpená Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.01.2019 a žalovanému bolo toto postúpenie oznámené doručením žaloby.

3. Súd prvej inštancie mal po vykonanom dokazovaní za preukázané, že žalovaný ako cestujúci bol povinný zaplatiť cestovné a na vyzvanie sa preukázať platným cestovným lístkom. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že sa platným cestovným lístkom nepreukázal, na základe čoho mu vznikla povinnosť zaplatiť cestovné 0,70 eur a úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom 70 eur, t. j. spolu sumu vo výške 70,70 eur, na zaplatenie ktorej sumy zaviazal žalovaného rozsudkom zo dňa 15. novembra.2019 č.k. 21Csp/90/2019-55.

4. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. a plne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania.

5. Následne, vzhľadom na návrh žalobcu, súd prvej inštancie doplniacím rozsudkom doplnil predmetný rozsudok o výrok týkajúci sa nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 1,20 eur a vo zvyšku uplatnený nárok zamietol. Doplniací rozsudok odôvodnil tým, že je síce pravdou, že od 15.06.2019 obsahuje vyhláška č. 655/2004 Z. z. v § 13a ods. 1 písm. d) aj úkon „predžalobná výzva“, ktorý však v rámci § 251 CSP nemôže a ani nepredstavuje trovy konania, tak ako to vyžaduje CSP. Uvedenú položku je preto možné v konaní uplatniť iba ako príslušenstvo pohľadávky, čo aj žalobca učinil. Podľa názoru súdu prvej inštancie sa však, aj bez ohľadu na vyššie uvedené, jedná o neúčelné a nespravodlivé uplatnenie práva (v časti tohto príslušenstva, ktoré je predmetom žiadosti o doplnenie rozsudku), a to aj v kontexte výšky žalovanej sumy, pravidelnú formulárovosť týchto hromadných žalôb a právne absolútnu nenáročnosť prípadu. Je v príkrom rozpore so zásadami právneho štátu, aby povinný subjekt, v dôsledku porušenia svojich povinností (cestujúci bez platného cestovného lístka), bol neúmerne a zbytočne zaťažovaný ani nie voči oprávnenému, ale priamo jeho právnenému zástupcovi. Pokiaľ však žalovaná istina predstavuje 70,70 eur a trovy konania 79,86 eur (16,50 eur ako súdny poplatok a 63,36 eur ako trovy právneho zastúpenia) a príslušenstvo - náklady spojené s uplatnením pohľadávky - je vo výške 26,40 eur je odmenou právneho zástupcu (správne v sume 31,68 eur), ide o neúmerne zaťaženie povinnej strany a to priamo v prospech právneho zástupcu žalobcu, ktorý navyše ani nepreukázal reálne doručenie predžalobnej výzvy. Aj keď má strana právo nechať sa zastúpiť v akomkoľvek spore právnym zástupcom, toto právo nemôže byť na úkor druhej strany v tom smere, že sa tým dosiahne absolútne neúčelné navyšovanie žalovanej pohľadávky. Pokiaľ z podacieho hárku vyplýva suma 1,20 eur ako výplatné (poštovné), súd prvej inštancie je názoru, že práve táto suma predstavuje náklady spojené s uplatnením pohľadávky, nakoľko ide o preukázaný náklad, a to najmä v spojení so zásadami proporcionality. Vzhľadom k vyššie uvedenému, súd prvej inštancie výrokovú časť predmetného rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 15.11.2019, č.k. 21Csp/90/2019-55 doplnil doplniacím rozsudkom, pričom ostatná časť pôvodného rozsudku zostáva nedotknutá.

6. Proti výroku doplnujúceho rozsudku v časti zamietnutia zvyšku nároku na náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podal odvolanie žalobca, ktorý má za to, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a rovnako súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a preto navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a zároveň, aby žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. V podanom odvolaní žalobca namieta, že súd prvej inštancie považuje predžalobnú výzvu za neúčelné a nespravodlivé uplatnenie práva, kedy má byť žalovaný neúmerne a zbytočne zaťažovaný v dôsledku porušenia svojej povinnosti. Ako však žalobca v návrhu na vydanie platobného rozkazu výslovne zdôraznil, zaslaná predžalobná výzva bola nevyhnutným predpokladom prípustnosti návrhu v upomínacom konaní v zmysle § 3 ods. 6 písm. d) zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, preto účelnosť tohto úkonu je jednoznačná, keďže bez jeho uskutočnenia by súd návrh na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní odmietol. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení napadnutého rozsudku k tejto (podľa názoru žalobcu kľúčovej) okolnosti vôbec nevyjadruje. Ak na jednej strane zákonodarca požaduje od žalobcu uskutočnenie predžalobnej výzvy (pravdepodobne z dôvodu, aby mohol spotrebiteľ dobrovoľne uhradiť svoj záväzok vo výrazne nižšej výške - bez trov súdneho konania), je výklad súdu, že takáto výzva je zbytočná a neúčelná v rozpore so zákonom. Odhliadnuc od zákonnej povinnosti uskutočniť predžalobnú výzvu, je tak účelnosť preukázaná práve tým, že sa ňou minimalizujú náklady nielen pre žalovaného, ale aj pre žalobcu. V žiadnom prípade nejde o umelé navyšovanie žalovanej pohľadávky. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku ďalej uvádza, že

žalobca pravidelne nepredkladá doručienky, ktoré by skutočne preukazovali reálne zaslanie a prebratie predžalobných výziev. Práve žalobcom priložený podací hárok ako elektronický dokument podpísaný Slovenskou poštou, a.s. však reálne preukazuje zaslanie predžalobnej výzvy. Vo vzťahu k vytyčkanej požiadavke nepreukázania doručenia predžalobnej výzvy treba uviesť, že odmena advokátovi nepatrí za doručenie vyhotoveného úkonu právnej služby. Už samotným vyhotovením predžalobnej výzvy a jej odovzdaním žalobcovi, by advokátovi vznikol nárok na odmenu voči žalobcovi. V neposlednom rade treba poukázať aj na vnútornú rozpornosť napadnutého rozsudku. Súd prvej inštancie na jednej strane uvádza, že uskutočnená predžalobná výzva je neúčelná, no na druhej žalobcovi priznáva poštovné za jej zaslanie. Z toho vyplýva, že súd prvej inštancie nepovažuje za neúčelnú samotnú predžalobnú výzvu, ale skôr trovy právneho zastúpenia s ňou spojené. Takýto záver je zjavne v rozpore s ústavným právnom na súdnu ochranu a právnú pomoc podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, keďže súd de facto hovorí, že je nespravodlivé, aby sa strana dala zastúpiť, pretože sa tým navyšuje jej pohľadávka voči žalovanému v prípade úspechu v súdnom spore. Ak má žalobca ústavou garantované právo nechať sa zastúpiť právnym zástupcom, a tento v mene žalobcu uskutoční úkon právnej služby, za ktorý mu v zmysle vyhlášky patrí odmena, súd nie je oprávnený žalobcom vynaložené trovy právneho zastúpenia v podobe odmeny advokáta za tento úkon nepriznať a priznať len hotové výdavky s úkonom spojené (poštovné). O to viac, ak je uskutočnenie tohto úkonu vyžadované zákonom. Pre úplnosť treba uviesť, že na oprávnenosti nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v podobe trov právneho zastúpenia za predžalobnú výzvu nič nezmenila ani vyhláška MS SR č. 159/2019 Z. z., ktorou sa s účinnosťou od 15.06.2019 zaradila medzi úkony právnej služby aj predžalobná výzva. Tomu korešponduje aj judikatúra, ktorá trovy právneho zastúpenia za predžalobnú výzvu priznávala aj pred účinnosťou tejto vyhlášky. V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR z 09.06.2010, sp. zn. 3 M Obdo 2/2010 (zverejneného v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR, č. 7/2010) náklady spojené s uplatnením pohľadávky sú najmä trovy vzniknuté v súvislosti s uplatnením pohľadávky, a to aj v predsúdnom štádiu, pričom sa jedná najmä o náklady, ktoré priamo súvisia s uplatnením pohľadávky. Tieto náklady sa musia týkať splatnej pohľadávky a musia byť účelne vynaložené na to, aby sa dali úspešne uplatniť aj v súdnom spore ako hmotnoprávny nárok odlišný od trov konania. Tieto podmienky sú podľa názoru žalobcu aj s ohľadom na vyššie uvedený výklad splnené. Taktiež podotýka, že všetky ostatné senáty Okresného súdu Bratislava II (porovnaj napr. 7Csp/31/2019, 10Csp/46/2019, 16Csp/46/2019, 31Csp/3/2019, 52Csp/44/2019) priznávajú žalobcovi náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo veciach pohľadávok z dopravy. V tomto kontexte je tak napadnutý rozsudok v rozpore s princípom právnej istoty a predvídateľnosti súdneho rozhodnutia (nálezy Ústavného súdu SR z 21.11.2017, sp. zn. III. Ú 289/2017, z 15.06.2016, sp. zn. II. ÚS 19/2016).

7. Odvolanie žalobcu bolo žalovanému riadne doručené, tento však možnosť vyjadrenia sa k nemu v súlade § 373 ods. 3 CSP nevyužil.

8. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti a v medziach odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a viazaný skutkový stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.), dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, a preto je potrebné doplniť rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku zmeniť, nakoľko nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie (§ 388 C.s.p.). Odvolací súd rozsudok verejne vyhlásil dňa 18.10.2022 (§ 378 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.).

9. Z obsahu spisu je nepochybné, že sa žalobca domáhal okrem zaplatenia istiny v sume 70,70 eur, úrokov z omeškania vo výške 5 % p.a. z istiny od 18.05.2018 do zaplatenia, aj zaplatenia nákladov spojených s uplatnením pohľadávky pred podaním žaloby v sume 31,68 eur predstavujúcej trovy právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby pred podaním návrhu - písomné podanie protistrane týkajúce sa veci samej, ktorým je predsporová výzva vo výške odmeny podľa § 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky o odmenách advokátov - 16,60 eur + 1 x režijný paušál 9,80 eur + DPH 5,28 eur, t.j. spolu 31,68 eur. K návrhu na vydanie platobného rozkazu pripojil doklad o tom (č. I. 12 spisu), že žalovaného na jeho známej adrese vyzval (predsporovou výzvou/pokusom o zmier) na zaplatenie dlžnej sumy vrátane príslušenstva. Žalobca zároveň zdôraznil, že táto výzva bola nevyhnutým predpokladom prípustnosti návrhu v upomínacom konaní v zmysle § 3 ods. 6 písm. d/ zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní.

10. Súd prvej inštancie tento žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie sumy 31,68 eur titulom nákladov spojených s uplatnením jeho pohľadávky správne posúdil ako príslušenstvo pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením. Nesprávne však aplikoval toto ustanovenie na zistený skutkový stav v prejednávanej veci, keď tieto náklady predstavujúce trovy právneho zastúpenia žalobcu za jeden úkon právnej služby pred podaním návrhu - písomné podanie protistrane týkajúce sa veci samej, ktorým je predsporová výzva, posúdil ako neúčelné a nespravodlivé uplatnenie práva, pričom vychádzal z výšky žalovanej sumy, výšky trov konania, formulárovosti hromadných žalôb, právnej nenáročnosti prípadu a z nepreukázania, že sa táto predžalobná výzva skutočne dostala do dispozičnej sféry žalovaného, keď žalobca nepredložil doručku alebo aspoň vrátenú zásielku adresovanú na miesto bydliska žalovaného. S týmto právnym posúdením sa odvolací súd nestotožnil, keď za právne významnú skutočnosť odvolací súd považuje najmä priamy súvis vzniknutých nákladov s uplatnením pohľadávky, na ktorú skutočnosť súd prvej inštancie neprihliadal.

11. Vzhľadom na uvedené je podľa názoru odvolacieho súdu potrebné pri posudzovaní účelnosti žalobcom uplatnených nákladov spojených s uplatnením pohľadávky prihliadať najmä na to, že v danom prípade predžalobná výzva bola zákonom stanoveným predpokladom prípustnosti návrhu v upomínacom konaní, a preto vykonanie predmetného úkonu právnej služby v predsúdnom štádiu priamo súviselo s uplatňovaným nárokom. Odvolací súd sa taktiež nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie o potrebe preukázania skutočného doručenia predžalobnej výzvy žalovanému, a to predložením doručky, keď na základe predloženého podacieho hárku neboli pochybnosti o tom, že žalovaný bol žalobcom na zaplatenie pohľadávky vyzvaný, čomu nasvedčuje aj skutočnosť, že v upomínacom konaní bol platobný rozkaz vydaný, a teda aj v upomínacom konaní bola predmetná predžalobná výzva žalobcu súdom akceptovaná.

12. Pri posudzovaní dôvodnosti žalobcom uplatneného nároku je potrebné vychádzať aj z ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít, a to uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 09.06.2010 sp. zn. 3M Obdo 2/2010, zverejneného v zierke stanovísk NS a súdov SR 7/201 pod č. 6, v ktorom najvyšší súd konštatoval, že príslušenstvom pohľadávky sú aj vynaložené náklady na odmenu za právnu službu poskytnutú mimo súdneho konania v súvislosti s uplatnením pohľadávky. Za náklady spojené s uplatnením pohľadávky považoval najvyšší súd najmä trovy vzniknuté v súvislosti s jej uplatnením, a to aj v predsúdnom štádiu, pričom ide najmä o náklady, ktoré priamo súvisia s uplatnením pohľadávky. Tieto náklady sa musia týkať splatnej pohľadávky a musia byť účelne vynaložené na to, aby sa dali úspešne uplatniť aj v súdnom spore ako hmotnoprávny nárok odlišný od trov konania.

13. V nadväznosti na uvedené možno dospieť k záveru, že v danom prípade vzniklo žalobcovi právo na úhradu účelne vynaložených nákladov spojených s uplatnením (vymáhaním) pohľadávky v podobe trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby pred podaním návrhu - písomné podanie protistrane týkajúce sa veci samej, ktorým je predsporová výzva vo výške odmeny podľa § 13a ods. 1, písm. c) vyhlášky o odmenách advokátov - 16,60 eur + 1x režijný paušál 9,80 eur + DPH 5,28 eur, t.j. spolu 31,68 eur. Zaplatením tejto odmeny advokátovi zo strany žalobcu vznikli žalobcovi skutočné náklady spojené s uplatnením pohľadávky.

14. Ďalšie odvolacie argumenty žalobcu odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napr. rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie veci, teda odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

15. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že dopĺňací rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 388 C.s.p. zmenil tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 30,48 eur.

16. O náhrade trov konania prvoinštančného aj odvolacieho rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 C.s.p., v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobca, ktorý mal úspech v celom rozsahu uplatnených nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, o ktorých bolo rozhodnuté dopĺňacím rozsudkom súdu prvej inštancie, má nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

17. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).